

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte forslag til folketingsbeslutning vil blive omdelt.

Af hensyn til fjernsynstransmissionen skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14³⁰.

Mødet udsat kl. 14²⁶.

Mødet genoptaget kl. 14³⁰.

Man gik til den på dagsordenen opførte sag, som var:

Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 1).

Per Hækkerup: Den højtærede statsminister indledte sin tale med nogle bemærkninger om Danmarks udenrigs- og forsvarspolitik. Det er synspunkter, som vi fra mit partis side helt kan give tilslutning til. Det kan naturligvis ikke skjules, at også vi er foruroliget over visse træk i den internationale udvikling. Jeg tænker herved ikke mindst på det egenartede skuespil, vi har været vidne til under forhandlingerne i FN i forrige og begyndelsen af sidste uge. Det er ikke så meget den særegne optræden, som en leder af en af verdens største stater mente at kunne anvende i dette verdensforum, der foruroliger os, men mere den hensigt, det politiske formål, der må formodes at have ligget bag både hans ord og hans handlinger. Vi var vidne til gentagne trusler om magtanvendelse, som kun kan virke forstemmende i en tid, hvor alle erkender, at hvis en ny storkrig udbryder, betyder det så ufattelige ødelæggelser, at ingen overhovedet er i stand til at forestille sig det.

Vi er foruroliget over de krav, der gentagne gange er fremsat af den russiske statsminister, hr. Khrustjev, om ændringer i FN. Vi ved jo, at som FN er opbygget, har eksistensen af vetoreglen betydet, at sikkerhedsrådet ikke har kunnet udøve de funktioner, som egentlig var hensigten med

oprettelsen af rådet. Men vi har til gengæld med glæde set, hvorledes indehaveren af generalsekretærembedet — både den nuværende og den tidligere — har formået at give embedet en central stilling i FNs arbejde, og hvorledes FN ikke mindst i de senere år har kunnet gribe ind rundt omkring jorden over og derved bidrage til i hvert fald at forhindre, at krig udbryder. Nu stillede man fra russisk side med megen styrke det krav, at generalsekretærembedet skulle ændres inden for FNs forfatning og rammer, således at generalsekretæren skulle erstattes af et 3 mands udvalg, inden for hvilket vetoreglen skulle være gældende.

Det er ganske klart, at en imødekommeelse af dette ønske ville betyde, at den del af FN-apparatet, som har fungeret ikke blot effektivt, men også efter hensigten, derved ville blive lammet på samme måde, som sikkerhedsrådet er blevet, og derfor er det lige så selvfølgelig, at ønsket er blevet afvist fra anden side. Men det virker unægtelig stærkt foruroligende, når man fra sovjetisk side har gjort sin deltagelse i fortsatte nedrustningsforhandlinger afhængig af, at de øvrige lande i FN imødekommer kravet om, at generalsekretærens funktioner skal overlades til et 3 mands udvalg. Det lover ikke godt for løsningen af et spørgsmål, som er et af de allervigtigste i den internationale politik.

Denne fornemmelse af usikkerhed over for den storpolitiske udvikling kan efter min opfattelse kun bestyrke os i at fastholde de linjer, der er fastlagt for Danmarks udenrigspolitik, og som har fundet udtryk i den højtærede statsministers åbningstale. Denne politik bygger dels på vort medlemskab af De Forenede Nationer, dels på vort medlemskab af NATO, og denne politik følger både den hovedlinje, at Danmark overalt, hvor vi har lejlighed til at medvirke og til at ytre vor opfattelse, søger at styrke en forhandlingens og afspændingens linje, og at vi samtidig, indtil en virkelig forhandling er etableret og en afspænding er opnået, lige så konsekvent må fastholde den sammenholds- og forsvarslinje, som først og fremmest har fundet udtryk i vort medlemskab af NATO. Jeg finder det helt rigtigt, at den højtærede statsminister — og jeg er sikker på, at det vil få det høje tjungs tilslutning — på regeringens vegne giver